

**ผลการเทียบเคียงการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล
สำหรับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร**

คมวัฒน์ รุ่งเรือง, ศษ.ด*
ศรินยา พลสิงห์ชาญ, ประ.ด**

Received : February 16, 2019

Revised : June 21, 2019

Accepted : June 21, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์ เพื่อเทียบเคียงการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2559 จำนวน 428 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 สภาพการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล รวม 14 ข้อ ประกอบด้วย แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ มีความเชื่อมั่น (Reliability) โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ จำนวนความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าคะแนนมาตรฐานซี (Z-Score)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการเทียบเคียงการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล โดยใช้ค่าคะแนนมาตรฐาน (Z) ในภาพรวมของวิทยาลัยเป็นค่าเทียบเคียง (Benchmark Score) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.16)
2. ผลการเทียบเคียงการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล แต่ละองค์ประกอบ พบว่า
องค์ประกอบที่ 1 ระดับความท้าทายทางวิชาการ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.36)
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนรู้อย่างร่วมมือและกระตือรือร้น ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.03, 0.04 และ 0.01 ตามลำดับ)
องค์ประกอบที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.12 และ 0.10 ตามลำดับ)
องค์ประกอบที่ 4 การส่งเสริมประสบการณ์ทางการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.06)
องค์ประกอบที่ 5 สิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.13 และ 0.07 ตามลำดับ)

คำสำคัญ: ความท้าทายทางวิชาการ การส่งเสริมประสบการณ์ทางการศึกษา นักศึกษาพยาบาล

* วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร; correspond e-mail: komwat_cmu@hotmail.com

** วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทร

Effective Educational Practices Benchmarking for Nursing Students of Boromarajonani
College of Nursing, Surin

Komwat Rungruang, Ph.D.^{*}
Sarinya Polsingchan, Ph.D.^{**}

Abstract

The research was a descriptive study. This research aimed to compare the Effective Educational Practices (EEP) for nursing students of Boromarajonani College of Nursing, Surin. The population were 428 nursing students in the academic year 2016. Data were collected from general information of respondents and Effective Educational Practices questionnaire (EEPQ). EEPQ was consisted of four components with 14 items checklist with 4 levels rating scale. The reliability was 0.98. Data were analyzed using descriptive statistics, frequency (f), percentage (%), mean, standard deviation (S.D.), and standard Z-Score (Z-Score).

The results showed:

1. Comparative EEP results using a standardized (Z) as benchmark, 4 year students were found to be higher than the standard score (Standard Score = 0.16).

2. The results of comparative EEP study in each component were as follows.

Component 1: level of academic challenge, fourth year students had comparative EEP results higher than the standard scores (Standard Score = 0.36).

Component 2: active and collaborative learning, year 2, 3, and 4 students had comparable EEP results higher than standard scores (Standard Score = 0.03, 0.04 and 0.01, respectively).

Component 3: student-faculty interaction, the third and fourth year students had comparable EEP results higher than standard scores (Standard Score = 0.12 and 0.10, respectively).

Component 4: enriching educational experiences, fourth year students had comparable EEP results higher than standard scores (Standard Score = 0.06).

Component 5: supportive campus environment, year 1 and year 2 students had comparative EEP results higher than the standard scores (Standard Score = 0.13, and 0.07, respectively).

Keywords: Academic challenge, Enriching educational experiences, Nursing students

*

Lecturer, Boromarajonani College of Nursing, Surin; correspond E-mail: komwat_cmu@hotmail.com

**

Lecturer, Boromarajonani College of Nursing, Surin

ความเป็นมาและความสำคัญ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) และกระทรวงศึกษาธิการ (2559) ได้กำหนดแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 ซึ่งในแผนดังกล่าวได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคนไทยไว้ในส่วนของ “มาตรฐานการศึกษาของชาติ” ซึ่งเป็นสาระเกี่ยวกับอุดมการณ์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของชาติที่พึงประสงค์ที่มีไว้เป็นหลักในการกำหนดแนวทางการพัฒนาและจัดการศึกษาเพื่อประกันว่า “ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเต็มตามศักยภาพ และตรงตามความต้องการอย่างคุ้มค่า เสมอภาค และเป็นธรรม” ข้อกำหนดดังกล่าวเป็นเป้าหมายและแนวทางการจัดการศึกษาของชาติในทุกระดับ โดยมีความหมายของการจัดการศึกษาอยู่ที่การพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็น “คนเก่ง คนดี และมีความสุข” โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับช่วงวัย เต็มตามศักยภาพ และตรงตามความต้องการ ทั้งในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ปัญญา ความรู้และทักษะ คุณธรรมและจิตสำนึกที่พึงประสงค์

การศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์เป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มุ่งผลิตบุคลากรที่มีความรับผิดชอบในการดูแลผู้ป่วยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการตัดสินใจในการปฏิบัติเชิงวิชาชีพตามกระบวนการพยาบาล ซึ่งประกอบด้วย การประเมิน การวินิจฉัย การวางแผน การนำแผนสู่การปฏิบัติ และการประเมินผลการพยาบาล การที่พยาบาลจะดำเนินกิจกรรมดังกล่าวให้มีคุณภาพได้นั้นพยาบาลต้องมีทั้งความรู้ความสามารถเชิงวิชาชีพและมีความรู้ในศาสตร์สาขาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ วิชาชีพการพยาบาลไม่เพียงแต่จะเป็นการปฏิบัติเฉพาะรายบุคคลเท่านั้นแต่จำเป็นต้องรู้รายละเอียดในการปฏิบัติการพยาบาลสำหรับครอบครัวและชุมชน รวมถึงการให้แต่ละบุคคลประเมินการปฏิบัติการพยาบาลด้วย (Janice & Celia, 1995, pp. 25)

หลักสูตรการศึกษาด้านวิชาการพยาบาลจึงมีทั้งการศึกษาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ โดยการศึกษาภาคทฤษฎี จะเน้นการให้ความรู้ทางด้านเนื้อหาวิชา เป็นการเตรียมผู้เรียนให้มีความรอบรู้และมีความสามารถที่จะฝึกปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยได้ การศึกษาคทฤษฎีมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักศึกษามีพัฒนาการทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งหมายถึง นักศึกษาจะต้องมีความรู้อย่างพอเพียงที่จะนำไปใช้เป็นหลักและแนวทางในการให้การพยาบาลผู้ป่วยอย่างเหมาะสมด้วยการวิเคราะห์และการปฏิบัติการช่วยเหลือบุคคลที่เจ็บป่วยหรือเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย การพยาบาลเป็นศาสตร์ที่เกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้ที่นำไปสู่การให้บริการพยาบาลเพื่อเสริมสร้างภาวะสุขภาพของบุคคล ครอบครัว องค์กร สังคม และชุมชน โดยการส่งเสริมการปรับตัวของผู้ป่วยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาอาศัยผู้อื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งการมีสุขภาพที่สมบูรณ์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีชีวิตในวาระสุดท้ายที่สงบ การพยาบาลจึงเป็นการศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการศึกษาวิชาชีพอื่น (Roy, 1987, pp. 43)

เป้าหมายของการศึกษาด้านพยาบาล นอกจากจะฝึกอบรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถแล้ว ยังมุ่งปลูกฝังให้นักศึกษามีค่านิยมและทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล ตลอดจนมุ่งให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ ได้เรียนรู้ ได้เห็นการปฏิบัติ ซึ่งมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง และได้ปฏิบัติจริงโดยการสังเกตสัมผัส และปฏิบัติกับผู้ป่วยจริงๆ การนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของผู้ป่วยเป็นรายบุคคล ตลอดจนการวางแผน และประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความศรัทธาในวิชาชีพ เสียสละ อดทน และให้การช่วยเหลือผู้ป่วยอย่างจริงใจ ให้การปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างถูกต้องแม่นยำเหมาะสมกับปัญหา และความต้องการของผู้ป่วยแต่ละราย สามารถแก้ไขปัญหาการปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างถูกต้อง และมีเหตุผล ซึ่งเป็นทักษะในการศึกษาคทฤษฎีการพยาบาลคือต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ หมายถึง การ

นำความรู้จากสาขาวิชาต่างๆ มาบูรณาการ และประยุกต์เพื่อความเหมาะสมกับผู้ป่วยและสภาพแวดล้อม โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

จากการรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (2558) ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ และการสังเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน 3 ปีการศึกษาที่ผ่านมา (ปีการศึกษา 2556-2558) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดขององค์ประกอบ มาตรฐาน และตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านการเรียนรู้ในระดับหลักสูตร พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมิน เป็นการประเมินในภาพกว้างของการจัดการศึกษา ผลการประเมินจึงยังไม่สะท้อนการจัดการเรียนรู้อย่างแท้จริง และยังไม่เป็นสารสนเทศที่เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน จึงควรได้มีการศึกษาและพัฒนาองค์ประกอบหรือมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนหรือการปรับเปลี่ยนบทบาทของอาจารย์ และวิทยาลัย เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ (2551) ได้เสนอแนวทางหนึ่งที่จะเป็นภาพสะท้อนที่ชัดเจน และนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีคุณภาพตามที่คาดหวัง และเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน คือ “การปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล” (Effective Educational Practice: EEP) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ ระดับความท้าทายทางวิชาการ, การเรียนรู้อย่างร่วมมือและกระตือรือร้น, ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน, การส่งเสริมประสบการณ์ทางการศึกษา และสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเร่งด่วนสำหรับการอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) การดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาที่จะเกิดขึ้น จะสะท้อนถึงความสามารถในการจัดการทรัพยากรที่มีเพื่อมุ่งการบรรลุผลความสำเร็จต่อเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนในเป้าหมาย 5 ด้านที่สำคัญ คือ 1) ด้านการเข้าถึง 2) ด้านความเท่าเทียม 3) ด้านคุณภาพ 4) ด้านประสิทธิภาพ และ 5) ด้านการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง ที่สำคัญในเป้าหมายด้านคุณภาพนั้น นอกจากจะให้เห็นความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นแล้ว จะเห็นระดับความสำเร็จที่ชัดเจนในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นพลเมืองของผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดเด่นของแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับนี้

ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์” ซึ่งจะทำให้ได้สารสนเทศที่สำคัญจากนักศึกษาในการสะท้อนระดับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ (EEP) ในภาพรวมทั้งวิทยาลัยและระดับชั้นปี รวมทั้งยังเป็นความพยายามของผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาองค์ประกอบหรือมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาในระดับวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

คำถามการวิจัย

นักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปีได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ (EEP) จากวิทยาลัยในภาพรวม และแยกตามองค์ประกอบมีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเทียบเคียงการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2559 ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 428 คน ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นแบบประเมินการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล ประกอบไปด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี ผลการเรียนโดยเฉลี่ย และตอนที่ 2 สภาพการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล (Effective Educational Practice: EEP) วัดใน 5 องค์ประกอบ โดยแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการศึกษา มีจำนวนข้อทั้งหมด 37 ข้อ และลักษณะเป็นมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ มีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 : ระดับความท้าทายทางวิชาการ (Level of Academic Challenge) เป็นการประเมินความท้าทายทางปัญญา และการปฏิบัติกิจการต่างๆ อย่างสร้างสรรค์ เป็นสิ่งสำคัญที่สถาบันการศึกษาควรมุ่งเน้นให้เกิดกับผู้เรียน โดยต้องตั้งความมุ่งหวังไว้ให้ได้มาตรฐานในระดับสูง แล้วใส่ความพยายามเพื่อให้ผู้เรียนไปสู่สิ่งที่คาดหวังที่สูงนั้นให้ได้ ซึ่งจะสะท้อนคุณภาพของสถานศึกษาได้อย่างดี ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 9 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 : การเรียนรู้อย่างร่วมมือและกระตือรือร้น (Active and Collaborative Learning) เป็นการประเมินการเรียนรู้อย่างร่วมมือ และกระตือรือร้น โดยผู้เรียนจะเรียนรู้ได้อย่างมากเมื่อมีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียน ได้รับการกระตุ้นให้ถามให้คิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนกำลังเรียนในรูปแบบต่างๆ นอกจากนี้การได้มีโอกาสเรียนรู้โดยร่วมมือกับผู้อื่นในการแก้ปัญหหรือในการปฏิบัติงานที่ยากซับซ้อน จะช่วยให้เกิดคุณภาพในการเรียนและถือเป็นการเผชิญกับปัญหาที่อาจพบในอนาคตได้ด้วย ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 3 : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน (Student-Faculty Interaction) เป็นการประเมินความสามารถเรียนรู้ วิธีคิดและวิธีในการแก้ปัญหาจากผู้เชี่ยวชาญได้ โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ผู้สอนจึงเปรียบเสมือนต้นแบบของผู้เรียน รวมตลอดถึงเป็นผู้ให้คำปรึกษาหรือแนะนำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 : การส่งเสริมประสบการณ์ทางการศึกษา (Enriching Educational Experiences) เป็นการประเมินการเพิ่มพูนประสบการณ์ทางการศึกษาที่หลากหลายจะช่วยเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น ประสบการณ์ที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกหลักสูตร ช่วยสอนสิ่งที่มีคุณค่าเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น การได้มีโอกาสฝึกงาน การใช้เทคโนโลยีสื่อสารกับผู้สอนหรือผู้เรียนด้วยกัน ตลอดจนการร่วมกิจกรรมบริการชุมชนหรือกิจกรรมทางวิชาการอื่นๆ นับเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้บูรณาการและประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้มาอย่างคุ้มค่า ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 9 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 : สิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการศึกษา (Supportive Campus Environment) เป็นการประเมินสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษา นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อคุณภาพการศึกษาอย่างหนึ่ง ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้หรือปฏิบัติการทางวิชาการและสังคมได้ดีขึ้นหากสถานศึกษามีสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ซึ่งจะนำไปสู่ความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียน ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 6 ข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามและสร้างข้อคำถามตามประเด็นการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ทั้ง 5 องค์ประกอบ จำนวน 37 ข้อ แล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตามคุณสมบัติที่กำหนด จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง ด้านเนื้อหา โดยพิจารณาความครอบคลุมเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ (IOC มีค่ามากกว่า 0.50) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2549) ไว้จำนวน 37 ข้อ และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า ภาพรวมทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยได้ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลงานวิจัยที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ระหว่างวันที่ 1 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2560 ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ จำนวน 428 คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้สถิติเชิงบรรยายโดยเสนอค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ จำนวนความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าคะแนนมาตรฐานซี (Z-Score) เปรียบเทียบเป็นรายองค์ประกอบ และภาพรวม โดยมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

1. พิจารณาและจัดรายละเอียดข้อคำถามของแบบสอบถามในแต่ละประเด็นให้อยู่ใน 5 องค์ประกอบตามการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ
2. พิจารณาปรับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามในแต่ละองค์ประกอบให้เป็นค่าร้อยละ ซึ่งการปรับค่าคะแนน ผู้วิจัยจะทำการปรับค่ามาตราการวัดในระดับเดียวกันก่อนที่จะปรับมาตราการวัดเป็นค่าร้อยละ เพื่อนำค่าร้อยละดังกล่าวมาเทียบเคียงในแต่ละองค์ประกอบ
3. วิเคราะห์เป็น 2 ระดับคือ ระดับชั้นปีและระดับวิทยาลัย ในทุกองค์ประกอบและภาพรวมทั้งหมด
4. ทำการเทียบเคียงผลการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ในระดับวิทยาลัยโดยใช้คะแนนมาตรฐานซี (Z-Score) โดยจำแนกตามชั้นปี

การแปลผลการได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง นักเรียนได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลจากวิทยาลัย ในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง นักเรียนได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลจากวิทยาลัย ในระดับมาก
- 2 หมายถึง นักเรียนได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลจากวิทยาลัย ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง นักเรียนได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลจากวิทยาลัย ในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลจากวิทยาลัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยระดับการได้รับประสบการณ์ในสถาบัน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.00 หมายความว่า ได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลจากวิทยาลัยในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า ได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลจากวิทยาลัยในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า ได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลจากวิทยาลัยในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า ได้รับการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลจากวิทยาลัยในระดับน้อยที่สุด

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยคำนึงถึงหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์โดยให้ความสำคัญในขั้นตอนต่างๆของการวิจัย ผ่านการอบรมจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์และผ่านการรับรองเลขที่ P-EC 07-02-60 จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

ผลการวิจัย

ผลการเทียบเคียงการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของนักศึกษาแต่ละชั้นปี โดยใช้ค่าคะแนนมาตรฐาน (Z) ของวิทยาลัยเป็นค่าเทียบเคียง (Benchmark Score) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.16) เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า ในองค์ประกอบที่ 1 มี 1 ชั้นปี ที่มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐานคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 (Standard Score = 0.36) องค์ประกอบที่ 2 มี 3 ชั้นปี ที่มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน ยกเว้นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลการเทียบเคียงต่ำกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.23) องค์ประกอบที่ 3 มี 2 ชั้นปี ที่มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐานคือ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.12 และ 0.10 ตามลำดับ) องค์ประกอบที่ 4 มี 1 ชั้นปี ที่มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐานคือ ชั้นปีที่ 4 ค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.06) และองค์ประกอบที่ 5 มี 2 ชั้นปี ที่มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน คือ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.13 และ 0.07 ตามลำดับ) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเทียบเคียงการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล รายองค์ประกอบ จำแนกตามชั้นปี

องค์ประกอบ		ภาพรวม N=428	นักศึกษาพยาบาล			
			ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1
			N=152	N=79	N=93	N=104
องค์ประกอบที่ 1	Benchmark Score	43.40	46.10	43.08	43.13	43.16
ระดับความท้าทายทางวิชาการ	Score Difference		2.70	-0.32	-0.27	-0.24
	Standard Deviation	7.51				
	Standard Score		0.36	-0.07	-0.04	-0.03

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ		ภาพรวม N=428	นักศึกษาพยาบาล			
			ชั้นปีที่ 4 N=152	ชั้นปีที่ 3 N=79	ชั้นปีที่ 2 N=93	ชั้นปีที่ 1 N=104
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนรู้อย่างร่วมมือ และกระตือรือร้น	Benchmark Score	38.94	39.06	39.29	39.16	37.01
	Score Difference		0.12	0.35	0.22	-1.93
	Standard Deviation	8.39				
	Standard Score		0.01	0.04	0.03	-0.23
องค์ประกอบที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียนและผู้สอน	Benchmark Score	39.27	40.10	40.19	38.79	37.45
	Score Difference		0.83	0.92	-0.48	-1.82
	Standard Deviation	8.00				
	Standard Score		0.10	0.12	-0.06	-0.23
องค์ประกอบที่ 4 การส่งเสริม ประสบการณ์ ทางการศึกษา	Benchmark Score	53.86	54.41	53.60	53.35	53.79
	Score Difference		0.55	-0.26	-0.51	-0.07
	Standard Deviation	9.23				
	Standard Score		0.06	-0.03	-0.06	-0.01
องค์ประกอบที่ 5 สิ่งแวดล้อมที่สนับสนุน การศึกษา	Benchmark Score	66.95	66.60	66.10	67.56	68.04
	Score Difference		-0.35	-0.85	0.61	1.09
	Standard Deviation	8.31				
	Standard Score		-0.04	-0.10	0.07	0.13
รวม การปฏิบัติทาง การศึกษาที่มี ประสิทธิภาพ	Benchmark Score	48.14	49.03	48.03	47.99	47.58
	Score Difference		0.89	-0.11	-0.15	-0.56
	Standard Deviation	5.54				
	Standard Score		0.16	-0.02	-0.03	-0.10

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการเทียบเคียงการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล โดยใช้ค่าคะแนนมาตรฐาน (Z) ในภาพรวมของวิทยาลัยเป็นค่าเทียบเคียง (Benchmark Score) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.16) และเมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าคะแนนมาตรฐานเกือบทุกองค์ประกอบคือ ระดับความท้าทายทางวิชาการ มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.36) การเรียนรู้อย่างร่วมมือและกระตือรือร้น มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.01) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน มีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.10) และการส่งเสริมประสบการณ์ทางการศึกษามีผลการเทียบเคียงสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.06) ยกเว้นในองค์ประกอบที่ 5 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีผลการเทียบเคียงของคะแนนสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการศึกษาสูงกว่าค่าคะแนนมาตรฐาน (Standard Score = 0.13 และ 0.07 ตามลำดับ) อธิบายได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ได้รับโอกาสในการเรียนรู้มาแล้วแบบต่อเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นกระบวนการคิดที่หลากหลาย ผ่านการเรียนรู้ใน

ลักษณะรายวิชาที่มีความแตกต่างกัน ทั้งในหมวดวิชาชีพ หมวดพัฒนาวิชาชีพ ที่มุ่งเน้นการคิดวิเคราะห์และการได้รับมอบหมายงานในการศึกษาค้นคว้าทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคลที่แตกต่างกัน รวมถึงการได้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนในภาคทฤษฎีที่ผ่านมาแล้วมาประยุกต์ใช้หรือนำมาบูรณาการร่วมกับรายวิชาภาคปฏิบัติต่างๆ เพื่อฝึกทักษะเชิงวิชาชีพในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยทั้งในโรงพยาบาลและชุมชน ซึ่งเป็นการดูแลที่มุ่งเน้นการพยาบาลแบบรายกรณี โดยอาจารย์ผู้นิเทศเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมแบบอิสระและกิจกรรมกลุ่มภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิด ก็จะส่งผลให้นักศึกษามีความสุขกับการได้เรียนรู้ โดยไม่ต้องให้อาจารย์ผู้นิเทศเป็นผู้กำกับกับการเรียนการสอนแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่นักศึกษาได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างกันตามแผนการเรียน โดยที่นักศึกษาในระดับชั้นปีที่สูงขึ้นจะได้รับการจัดรายวิชาสอนที่เน้นการฝึกภาคปฏิบัติเป็นส่วนมาก และเมื่อนักศึกษาเริ่มเรียนในระดับชั้นปีที่ 2 จะเริ่มมีวิชาเรียนที่เป็นวิชาชีพเฉพาะเพิ่มมากขึ้น และจะได้เริ่มเรียนฝึกปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี ดังนั้นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ย่อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากระดับชั้นอื่นๆ เมื่อเรียนชั้นปีที่ 3 และ 4 นักศึกษาเริ่มคุ้นเคยกับการเรียนที่เน้นการฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี จึงน่าจะเป็นเหตุผลที่เชื่อได้ว่านักศึกษาชั้นปีที่สูงจะได้รับผลการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลไม่ต่างกัน นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตจะเน้นการจัดการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติให้นักศึกษาให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติด้านสุขภาพ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาย่อมจะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติและศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ซึ่งกูด (Good, 1973) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพการสอนคือ การใช้แผนการสอนหรือวิธีการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิตนา แชมมณี (2553) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคือการจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัว ทั้งทางด้านกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้ โดยมีบทบาทดังกล่าวมากกว่าผู้สอน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นแนวการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ซึ่งมีหลักการ กระบวนการ และวิธีการหลากหลาย

นอกจากนี้องค์ประกอบด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เกิดจากการที่นักศึกษาพยาบาลได้รับการดูแลแบบใกล้ชิดตลอดระยะเวลาในการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและการฝึกภาคปฏิบัติ ส่งผลให้นักศึกษามีความไว้วางใจอาจารย์และสามารถพูดกับอาจารย์ได้อย่างเปิดเผยและอาจารย์เป็นผู้สนับสนุนให้กำลังใจนักศึกษาแต่ละคนให้พัฒนาทั้งด้านความรู้และบุคลิกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอนก บุญสวน (2553) ที่กล่าวว่า คุณภาพการสอนของครู เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถจำแนกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะว่าครูผู้สอนมีบทบาทในการที่จะส่งเสริมสนับสนุน แนะนำแนวทาง กระตุ้น ช่วยเหลือนักเรียน ให้แสวงหาข้อมูลสร้างความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนความรู้ขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อการประกอบวิชาชีพและการศึกษาต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเจษฎาภรณ์ อันแก้ว และคณะ (2557) กล่าวว่า คุณภาพการสอนของครูเพื่อคุณภาพที่ดีของนักเรียน ครูควรมีการปรับปรุงการสอนให้มีคุณภาพ พัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพสูงและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเพิ่มความสามารถในการนำเสนอบทเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม เสริมแรงที่สอดคล้องกับผู้เรียน การค้นหาข้อมูลย้อนกลับ แก้ไขข้อบกพร่องและการให้คำแนะเพิ่มเติมจากในชั้นเรียน เนื่องจากคุณภาพการสอนของครูส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียน

นอกจากนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยเพิ่มเติมได้ว่า ผลการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ซึ่งจะพบว่าบางชั้นปีที่มีค่าร้อยละเฉลี่ยที่สูงกว่า และบางชั้นปีที่มีต่ำกว่าค่าเทียบเคียง โดยผลการเทียบเคียงหรือคำตอบที่ได้จากการวิจัยนี้จะบอกได้แต่เพียงว่า “เกิดอะไรขึ้น” ในการเทียบเคียงผลการปฏิบัติทางการศึกษานั้นยังเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณาให้รอบคอบในการแปลความหมายอย่างสร้างสรรค์และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ทั้งในการเทียบเคียงระหว่างชั้นปีในวิทยาลัยด้วยกันจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจในบริบทของการจัดการเรียนการสอนของแต่ละชั้นปี ซึ่งจะทำให้มองเห็นเข้าใจในภาพสะท้อนของการปฏิบัติทางการศึกษาได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลจากนักศึกษาเพียงฝ่ายเดียวหรือเป็นข้อมูลมิติเดียวจากกลุ่มนักศึกษาจึงอาจถูกมองได้ว่าเป็นข้อจำกัดของการวิจัยได้ แต่ถ้าหากพิจารณาว่านักศึกษาเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญของการปฏิบัติทางการศึกษาจากวิทยาลัย ตลอดจนขยายการศึกษากออกไปจนถึงระดับประเทศก็จะนำไปสู่การสร้างและพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาได้อย่างถูกต้องและมีทิศทางได้อย่างมากขึ้นเนื่องจากนักศึกษาเป็นผู้ได้รับผลการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลโดยตรง โดยเฉพาะเมื่อได้พิจารณาในรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบแล้ว จะพบว่าประเด็นของการปฏิบัติทางการศึกษาน่าจะเป็นประโยชน์ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนหรือการปรับเปลี่ยนบทบาทของอาจารย์ คณะ และมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเร่งด่วนสำหรับการอุดมศึกษา (สมหวัง พิธิยานุวัตร, 2550) ได้แก่ การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเร่งรัดให้มีการประกันคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาของไทยที่หลากหลายรูปแบบการจัดการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษาให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นต้น ซึ่งจะสอดคล้องกับการสร้างพฤติกรรมทางการศึกษาที่ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่เป็นผู้ที่มีการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาผลการเทียบเคียงการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล โดยใช้ค่าคะแนนของวิทยาลัยฯ เป็นค่าเทียบเคียง (Benchmark Score) ซึ่งมีการสร้างเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ (Percent of Mean) และคะแนนมาตรฐานซี (Z-Score) เพื่อให้คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามซึ่งมีความหลากหลายทั้งในระดับการวัด (Level of Measurement) และมาตราการวัด (Scaling) ให้มีฐานเดียวกันเป็นแบบเชิงเส้นตรง (Linear) จึงจะสามารถนำมารวมเป็นค่าองค์ประกอบและค่าระดับการปฏิบัติทางการศึกษาได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลไปใช้

1. วิทยาลัยพยาบาล ควรนำผลการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล ในแต่ละองค์ประกอบไปพิจารณาเพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางในการผลิตบัณฑิตและพัฒนาคุณภาพนักศึกษา
2. กลุ่มวิชาการควรนำผลการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลไปพิจารณาเพื่อกำหนดจะได้องค์ประกอบหรือมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่นำไปใช้ในการติดตามและประเมิน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยและพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลกับองค์ประกอบและมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อชี้แนะปรับปรุงเครื่องมือวิจัย รวมทั้งนักศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560–2564)*. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- เจษฎาภรณ์ อันแก้ว และคณะ. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก การวิเคราะห์พระดัตตโดยใช้โมเดลระดับลดหลั่นเชิงเส้น (HLM). *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 8(1), 18-36.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2549). *เทคนิคการเขียนโครงการวิจัย: แนวทางสู่ความสำเร็จ*. นนทบุรี: ไทเนรมิตกิจอินเตอร์โปรเกรสซิฟ.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2558. (2558). สุรินทร์: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์ สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม. (2551). *การปฏิบัติการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ (Effective Educational Practice)*. (เอกสารอัดสำเนา).
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2550). *คุณภาพการอุดมศึกษาไทย*. เอกสารสรุปในงานประชุมสัมมนาเรื่อง “การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา” ในวันที่ 8 มีนาคม 2550.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2548). *มาตรฐานการศึกษาชาติ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- เอนก บุญสวน. (2553). การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูงและต่ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดเพชรบูรณ์. ใน *มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพ* (หน้า 789-802). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: Mc Graw-Hill Company.
- Janice, R. E., & Celia, L. H. (1995). *Nursing in today's world*. (5th ed.). Philadelphia, J.B.: Lippincott Company.
- Roy, S. C. (1987). *Introduction to nursing: An adaptation model*. New Jersey: Prentice-Hall, Englewood Cliffs.